

عنوان مقاله:

ارزیابی تناسب سرزمین جهت توسعه شهری با دو روش مقایسه ای EMOLUP & MCE

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مصطفی ابوطالبی - کارمند رسمی شهردا ری شیراز، کارشناسی ارشد مهندسی عمران گرایش محیط زیست، شیراز

وحید زارعی - کارمند رسمی شهردا ری شیراز، کارشناسی مهندسی عمران، شیراز

خلاصه مقاله:

آمایش سرزمین با توجه به ویژگیهای اکولوژیک سرزمین و شرایط اقتصادی اجتماعی آن، نوع استفاده بهینه از سرزمین را مشخص می سازد. در بسیاری از مناطق ایران، انتخاب کاربری (بویژه توسعه) و مدیریت زمین بدون توجه به قابلیت و توان سرزمین انجام می شود که سبب اتلاف سرمایه و کاهش ظرفیت محیطی می گردد. این تحقیق در شهرستان فسا و با هدف ارزیابی مدل توان اکولوژیک توسعه شهری، روستایی و صنعتی در منطقه مطالعاتی انجام شد. روش های مورد بررسی شامل روش ارزیابی چند معیاره (با دو دیدگاه بدون محدودیت و با محدودیت) و روش جدید EMOLUP از طریق ادغام نقشه ها در GIS می باشد. نتایج نشان داد که روش مبتنی بر EMOLUP ($kappa = 0.69$) بهتر از سایر مدل ها، توان محیط را برآورد کرده است. شایان ذکر است که پایین ترین دقت ($kappa = 0.5$) بین روش های موجود در روش ارزیابی چند معیاره بدون عامل محدودیت مشاهده شد و این نکته مشخص می شود که عامل محدودیت نقش تعیین کننده ای در ارزیابی توان اکولوژیک و افزایش دقت داشته است. در مجموع نتیجه گیری می شود که روش EMOLUP بدلیل سادگی و دقت بالا در محاسبات، سهم بسزایی در افزایش کارایی و کاهش هزینه های مربوط به ارزیابی توان اکولوژیک و آمایش دارد.

کلمات کلیدی:

آمایش سرزمین، EMOLUP، ارزیابی توان اکولوژیک، میانگین هندسی، ارزیابی چند معیاره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1614617>

